

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 186.

V Ljubljani, v torek 14. avgusta 1888.

Letnik XVI.

One p. n. naročnike, ki so v zadnjem času se kje drugje naselili, prosimo najljubše, naj nam nemudoma izvolijo naznaniti svojo preselitev, ker če tudi so nam po časopisih znane prestave posamičnih, neznano nam je, kedar se je kedo naselil na novem kraju.

Opravništvo „SLOVENCA“ in „DOMOLJUBA“.

Strossmayerjeva brzojavka.

△ Mnogo prahu vzdignila je biskupa Strossmayerja brzojavka, s katero je pozdravil devetstoletnico krščanstva v Rusiji povodom slavnosti v Kijevu. Vsi listi naše države in inozemski skušajo vsak na svoj način tolmačiti dotične vrstice; jedni najdejo v njih veleizdajo, drugi jednake zločine, a tretji hočejo biskupa očistiti teh očitanih. Preostudno pa pišejo o tem predmetu plačani pisarji, ki sedé v vredniških sobah židovskih listov na Dunaji in v Pešti. Več mesecev pred kijevsko slavnostjo kričali so ti listi na vse strani, da se pripravlja panslavistiška demonstracija, da panslavisti kujejo zaroto. Proti komu? Gotovo proti židovskim zastopnikom liberalizma in javnega mnjenja. Ali bi se človek smijal ali jezil nasproti židovskim lažnikom?

Ni naša naloga, niti namen, braniti djakovskega vladiko, marveč le konstatovati, da pri tej priliki židovski listi zopet kažejo nepoštenost svojo ter grde pred svetom Slované v habsburški monarhiji. Pa pogledjmo si brzojavko; ta slóve:

„Častim se najsrdačnijim veseljem priustvovati današnjoj vašoj svečanosti. Baština sv. Vladimira, sveta vjera, je uzkrsnuče i život, svetlo i slava ruskoga naroda. Bog blagoslovi Rusiju, da jakošču vjere, uzornim životom, pomoću božjom in krščanskim junačtvom uz svoje druge zadače i onu najusvišeniju svjetsku misiju izpuni, koju joj je Bog namienio. Tu su najiskrenije želje moga srca. Molim vas, da budete tumač tih mojih obsječaja kod ostale braće, koju prijateljski pozdravljam i otčinski blagoslivljem.“

Strossmayerjevo katoliško prepričanje je brez vsake sumnje. Svojo pokorščino nasproti sv. Stolu in zvestobo katoliški cerkvi pokazal je pri mnogih prilikah. Nalogo življenju svojemu si je stavil, da

pripelje pravoslavne Slované v naročje katoliške cerkve. Te želje ni nikoli zamlčal, tega upanja nikoli zatajil. Ta idejal ga je vodil tudi kot politika, ko ga je Nj. veličanstvo l. 1859. poklicalo na Dunaj v „pomnoženi državni zbor“. Že tedaj je opozarjal merodajne kroge na iztočno vprašanje in dokazoval avstrijskim državnikom, da morajo ustreči željam Jugoslovanov, predno potrkna na vrata svetovno balkansko vprašanje. Ko pa so l. 1867. Madjari dobili v roke gospodstvo v ogerski državni polovici, zapustil je popolnoma politično polje, da bi tem uspešneje delal za katoliško cerkev ter pobijal pravoslavje. V tem oziru pridobil si je mnogo zaslug z ustanovo katoliškega semenišča za Bosno in oživiljenjem ilirskega narodnega kapiteljna „San Giovanni del Gaboni“ v Rimu.

Jedinost cerkve je volja in obljuba Kristova; delati za to jedinstvo v pravi katoliški cerkvi je dolžnost vsakega kristijana, tembolj katoliškega vladike.

Krščanstvo v Rusiji, ko je ogromni narod odpovedal se paganstvu, stopil v zadrugo krščanstva ter postal deležen krščanske prosvete in vseh blagov njenih, katere so dotlej vživala romanski in germanski narod, — ali ni to dogodek, kojega se morajo veseliti vsi narodi krščanski? To veselje je naravno, je plemenito, priča je krščanskega čustva. In tako veselje je navdajalo djakovskega vladiko, ko je odposlal napominono brzojavko. Propadla je sicer globoko pravoslavna cerkev, odrvenela je in uvela, a verniki njeni prejeli so sv. krst in milosti njegove. Narod ruski je le materijalno a ne formalno deležen nesreče pravoslavja.

„Dedščina sv. Vladimira — pravi katoliški vladika — sveta vera, je vstajenje in življenje, svetloba in slava ruskega naroda“. Vera, katero je sprejel sv. Vladimir, prava je Kristusova vera, katero izpoznavi vsak pravi katolik; in tega semitje v vredništvih gotovo ne vedó. Sv. Vladimir prejel je sv. vero, ko se iztočna cerkev ni še bila ločila od rimske.

Dedščina sv. Vladimira je torej katoliško krščanstvo. In katoličanstvo

more biti „vstajenje in življenje ruskega naroda“. Vstati pa more isti, ki leži pod gomilo ali na odru mrtvaškem. In tak mrlič je ruski narod po letu 1054, ko se je ločil od cerkve katoliške.

„Bog blagoslovi Rusijo — nadaljuje vladika — da v pravi veri, z božjo pomočjo in krščanskim junaštvom poleg družih svojih nalog izpolni tudi ono, najvzvišenejšo svetno nalogo, katero ji je Bog naklonil.“

Te besede so najbolj dregnele v židovsko gnezdo. In kaj je „prava vera“, katero misli Strossmayer? Gotovo le katoliška vera, za katero hoče Strossmayer pridobiti pravoslavne. In svetovna naloga? Ali nima vsak večji narod, vsaka velesila svojo nalogo? Mi ne vemo, katero nalogo je mislil djakovski vladika, a gotovo ne nalogo Hunov, Obrov, Mongolcev in Turkov, marveč da Rusija prevzame pravo krščansko prosveto ter jo razširja po prostrani Aziji. Ali pomeni ta naloga panslavizem, pred katerim bi se židje v dunajskih in peštanskih redakcijah trikrat na dan prekrstili, ko bi jim dišal sv. krst? Ali ti židje, ki se sedaj potegujejo za katoličanstvo, ne poznajo Strossmayerjevih želja, ki so svetovnega pomena, da bi se namreč iztočna cerkev zjediniła z rimsko? Strossmayer je prepričan, da je to „svetovna naloga Rusije, katero ji je Bog namenil“. Da pa se tej nalogi skrajša in uglađi pot, treba je, da jih nekdo vabi ter pričenja zvezo tam, kjer jo je presekala človeška prevzetnost. Vzroki mržnji mej narodi morajo se polagoma odstraniti, o tem so prepričani vsi veliki duhovi. A mej te duhove ne spadajo možje „P. Ll.“, „P. Journala“, „N. F. P.“ itd. Ti spadajo med smeti, iz katerih se širi mej narodi smrad, gnjiloba in izprijenost; to so duhovi, ki rajajo na grobovih slabijših narodov. Tudi mi smo se učili nekoliko latinski in znamo, kaj pomeni „divide et impera“.

Hvala Bogu, da smo preboleli in spoznali svoje nasprotnike. Oprezni moramo biti in za vsak slučaj pripravljeni z dobrim, postavnim in poštnim orožjem proti denuncijacijam židovske go-spóde.

LISTEK.

Ribstvo na cirkniškem jezeru.

Opisal e. kr. gozdni asistent Viljem Putick.

Mej mnogimi zanimivostimi in ob enem redkimi naravnimi prikazuimi na Notranjskem zavzema gotovo jako imenitno mesto cirkniško jezero blizu južno-železnične postaje Rakeka.

Kakor znano, zaslovelo je to jezero po celem svetu vsled svojih posebnih vodnih razmer. Že stari zgodovinarji imenovali in popisali so je kot „lagus palus“, Strabo kot „lugeus lacus“. V poznejših spisih nahaja se samó pod imenom „lugeus lacus“ — „lunkjičasto jezero“*) ter se je kot tako uvrstilo mej deželne „naravne redkosti“.

Slavni letopisec baron Valvazor se posebno marljivo peča v svojem delu „Die Ehre Krains“ (1689) s cirkniškim jezerom. Že koj v začetku svo-

*) Pl. Steinberg pojasnjuje zaznamovanje „lugeus lacus“ nastopno: Ker je pokrajina, kjer se razširja to vodovje, polno lukenj in predorov, mogoče je, da je iz stare besede „lueg“, nemški „loch“, navstal rimski pridevek „lugeus“; „lugeus lacus“ pomeni torej toliko, kakor lunkjičasto jezero.

jega popisa dežele Kranjske pravi o naravno-redkih prikaznih cirkniškega jezera: „Oni, ki bi hotel čudno lastnost (jezera) samó s pridnostjo takoj pojasniti in jo spoznati z marljivim preiskavanjem, kakor z vodomerom: ta bi je zaradi pomanjkanja v to potrebnega časa, zadostne priložnosti in temeljitega in resničnega pouka nikedar ne mogel do konca in popolnoma preiskati; temna knjiga narave ostala bi še vedno zaprta, poznejšemu svetu moralo bi se še vedno mnogo pustiti v preiskavanje.“

Potem opisuje na podlagi lastnih opazovanj razmere pritoka in odtoka jezerskih vodá.

Še podrobneje najdemo razjasnjene te posebne vodne razmere v delu „Gründliche Nachricht von dem in dem Innerkrain gelegenen Zirknitzer See“ (Temeljito poročilo o cirkniškem jezeru na Notranjskem) od Franca Antona pl. Steinberga leta 1758.

Iz zgodovinsko-bogatih virov teh obeh del zajema tudi večina pisateljev poznejših časov, ako so objavljali nekaj poročil o tem svetovnem čudežu s porabljenjem lastnih opazovanj in starodavnih bajk, koje so nabrali mudeč se le po nekaj ur v Cirknici. In celó do današnjih dni ohranila so se skoraj nepremenjena ona poročila o skrivnostnem prihajanji

in odhajanja vodá cirkniškega jezera. Le še nekaj zamotanih podmen je dopolnilo te najstarejše podatke, in s tem se je skušalo z znanstvenega stališča verjetno razložiti, kaj vse morejo skrivnostna tla jezera leto za letom iz globine prinašati.

Iz onih popisov je dalje tudi znano, da se more na milje široka planjava cirkniškega jezera tekom leta najraznovrstneje izkoristovati, in sicer: ko je voda popolnoma izginila, rabi se cela jezerska pokrajina za poljedelstvo, v jeseni za lov, in ko je jezero zopet napolnjeno, pa za ribstvo.

Ribstvo je tukaj gotovo poleg drugih načinov izkoristovanja cirkniškega jezera najzanimivejše. Ne samó zaradi mnogih ščuk, lipanov, klinov, mren in rakov, ki se polové vsako leto, marveč zaradi tega, kakó se vrši glavni lov, in te razmere bodo menda v strokovnih krogih vzbudile veliko zanimanje.

Treba je biti le enkrat osebno navzoč pri tem znamenitem dogodku, kakó se v nekojih dneh polovi nad 300 meterskih stotov rib in jih ravno toliko, če ne več, izgine s podzemeljsko odtekajočim se jezerom, potem se človek najbolje pouči o sedanjih ribarskih razmerah cirkniškega jezera.

(Dalje prih.)

Državnozborna levica.

△ Mnogokrat pojavljali so se mej nemško-narodno stranko dogodki, ki so pričali o pruskem duhu, protiaustrijskem mišljenju nekaterih nemško-narodnih krogov. In kakor njihova glasila pri mnogih prilikah neopravičeno očitajo avstrijskim Slovanom panslavizem, tako tudi z navideznim užaljenjem in srdom oporekajo slovanskim listom, ki imajo večkrat priliko opozarjati občinstvo na njihove protiaustrijske izjave. Nedavno pa so „Preussische Jahrbücher“ — gotovo Nemcem prijazen časopis — objavili objektivno sodbo o avstrijski državnozborni levici ter ji brali levite. Dotični pisatelj svetuje najprvo našim Nemcem, naj ne škilijo v „reich“ in ne igrajo s plavico. Dalje piše: „Nemci so razdvojeni, brez moči in vpliva, nezadovoljni, vdani pesimizmu, brez vere v se in svojo vrednost“. Kako so prišli v ta položaj? Po svoji krivdi. Ko so izgubili vladno krmilo, zgodilo se je to v prvi vrsti vsled nejedinstvi mej vladno stranko, vendar je bil temu še drug vzrok. Nadgospodstvo jednega naroda v državi, kjer biva več enakoveljavnih narodov, bilo je nestvor, protinaravno in trajno nemogoče. Država, kakor Avstrija, more se razvijati le na podlagi enakopravnosti, in največja napaka Nemcev je bila in je, da tega nočejo spoznati. Ko bi bili l. 1879. računali z izpremenjenimi razmerami, gotovo bi se bili prepričali, da ne morejo sami gospodovati. Ali nova vlada zatira Nemce? Vodje opozicije to trdovratno trdijo, skoravno o tem niso prepričani. Vznemiriti hočejo nemški narod, vzbuditi gibanje in tako obnoviti nemškoliberalno strankarsko vladno. Prvi del načrta posrečil se jim je izvanredno, a drugi del jim je popolnoma izpodletel. Vodje opozicije iz l. 1879. potisnjeni so danes v drugo in tretjo vrsto, nje vodijo že drugi.

Opisavali so Nemce kot neodrešene otroke „matere Germanije“, skušali so Avstriji izneveriti nemško prebivalstvo ter vzbujati upanja, ki bi Avstrijo ponižala, da, razrušila, ko bi se uresničila. Nemška opozicija je vedno upala, da bo pruska vlada za-njo se potegnila. Na to opomnijo „Preuss. Jahrbücher“: „Opozicija trdi: trajno je nemogoče, da se Avstrija v vnani politiki približuje Nemčiji, v notranji pa Nemce zatira (!). Obžalujemo, da moramo presekati vrv od sidra upanja; a ker je strohnela, bolje je, da ladijo izročimo valovom, dokler ni premočen vihar. Torej rečemo odkrito: mogoča je taka politika na zvonaj in znotraj. Zgodovina izpričuje. In tudi v tem slučaju je mogoče. Kje in kako more vnana avstrijska politika nasprotovati notranji? Ali se bo nemška vlada potegnila za Nemce v Avstriji? Nikoli ne bo tega storila, ker tako bi se razrušila zveza. Varovala se bo najmanjšega videza, da se vtiče v notranje avstrijske razmere ali da podpira opozicijsko stranko, ker noče žaliti dinastiškega čuta samostojnosti zveznega vladarja. Ali se bo vzbudilo javno mnenje v Nemčiji in pritiskalo na svojo ali avstrijsko vladno? To bi bilo mogoče, ko bi v Avstriji doživeli drugo pravljico o zapuščenem in izdanem bratskem narodu; ko bi prišlo tako daleč, da bi avstrijski Nemci do nas vzdigovali roke in klicali na pomoč. Toda razmere niso take. Nemcev v Avstriji je deset milijonov in tem kličemo „pomagajte si sami!“

Iz teh jasnih in pametnih besed razvidimo, da Nemci v „državi“ niso prepričani o zatiranju avstrijskih Nemcev. In kdo naj jih zatira? Vlada? Ne! Morda Čehi, Poljaki, Slovenci? Avstrijski Slovani bili bi gotovo zadovoljni, ko bi bili tako zatirani, kakor so sedaj Nemci. Ti so izgubili nekaj predpravil v državi, in to jim greni življenje. Slovani ne zahtevajo prednosti, marveč iste pravice, kakor vsi drugi avstrijski narodi. Ako se Nemci postavijo na pravo avstrijsko stališče, ako opusté igro s plavicami, mogoča bo mej narodi sprava, ki je potrebna deželam in državi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Notranje dežele.

Papeževi nuncij *nadžkof Galimberti* se je predvčerajšnjim s svojim tajnikom dr. Giovannijem povrnil na Dunaj.

„Oesterr. Revue“ pravi, da je *Gautscheva kriza* toliko ko končana, in sicer neugodno za Gautscha. Šolsko vprašanje se ne more več posta-

viti z dnevnega reda, zaradi tega bo moralo Taaffejevo ministerstvo voliti mej državnozbornsko večino in pa naučnim ministrom. Po mnenju lista bo Gautsch izročil svoj portfelj, še predno se bo sešel državni zbor.

Vojaških vaj na Hrvaškem vdeležil se bo tudi angleški princ Wales kot cesarjev gost.

Stotnika Wendta, ki je bil ustreljen pri vajah v Krakovem, usmrtil je neki vojak, ki se je minole dni sam objavil. Vest mu ni pripuščala molčati, kajti smrtna krogla je zadela napačnega. Zločinec se je hotel maščevati nad nekim nadporočnikom, ki je vodil dotične strelne vaje.

Vnanje države.

Dunajska brzojavka „severni brzojavni agenturi“ poroča: Diplomatski krogi so prepričani, da bo v kratkem princ Koburški prostovoljno zapustil *Bolgarijo*. Nemčija je storila že diplomatske korake v tem oziru. Avstrija ne bo ugovarjala prostovoljnemu odstopu prinčevemu; isto bo bajé storila tudi Italija. — „Romanul“ pravi, da je nevarno gibanje v Bolgariji vedno silnejše. Izdajajo se vse mogoče naredbe, da bi se preprečili nemiri. — Poročila iz Bolgarije so vedno nezanesljiva, in težko si je naslikati pravo podobo o bolgarskih razmerah.

Umirovljenje *srbškega* generala Horvatovića napravilo je neprijeten vtis na političke in vojaške kroge. Dotični dekret se je izdal v odsotnosti kraljevi ter ga je podpisala pooblaščená vlada. Zaradi tega se obče sodi, da je to storil Kristić samovoljno, ker se je hotel odkrižati neljubega mu nasprotnika.

Nemški državni zbor bo neki že v prihodnjem zasedanju obravnaval o večji svoti, ki se bo dovolila cesarju, da ž njo deloma pokrije vsakoletne reprezentacijske troške.

Francoski poljedelski minister Viette je izdal poročilo na podlagi izkušenj, koje je nabral na svojem zadnjem potovanju po vinorejnih pokrajinah Herault, Gard in Gironde. Vinska letina bo letos dobra, kajti boj zoper trtno uš je bil zelo vpešen; obnesli so se razni načini boja zoper filoksero: preplavljenje vinogradov, cepljenje na ameriške trte, i. t. d. Minister smatra vprašanje rešenim, kako se more uničiti trtna uš.

Francoski minister Goblet je predvčerajšnjim sprejel *italijanskega* veleposlanika Menabrea. Odgovor italijanskega ministerskega predsednika Crispija na Gobletovo noto o masavski zadevi pričakuje se v nekaterih dneh.

Potovanju *belgijskega* kralja v Anglijo se opravičeno pripisuje politički namen. Znano je, koliko se ta vladar zanima za srednje-afriške razmere, ki so se na berlinski Congo-konferenci vrnale posebno vsled njegovega prizadevanja. Do danes pa se je v srednji Afriki od takrat mnogo premenilo. Zaradi tega trdijo, da hoče belgijski kralj z nova sklicati afriško konferencijo.

Angleška vlada je dobila jako vznemirjajoče vesti o odnosajih mej Francijo in Italijo. Nedvojno je, da ju hujska Nemčija. Zaradi tega je dobil vojvoda Edinburški povelje, da mora biti za vse slučaje pripravljen z desetimi oklopnicami, s kojimi naj križari okrog Bajruta.

Mladoturška stranka se je po dolgem prestanku zopet oglasila. Tajna knjižnica, tiskana v turškem jeziku, razširja se po celem Carjigradu ter se je posebno veliko razdelila v mošejah in softah. Brošurica zahteva, naj se uvede parlamentarizem, to bi bila edina rešitev za Turčijo. Poslala se je tudi vsem višjim oblastnjam in vredništvom; celó sultan je dobil jeden iztis v roke. Tiskarna in spisatelj sta popolnoma neznana. Redarstvo se zelo trudi, da bi prišlo temu na sled; listom se je zapovedalo, da morajo molčati o tem.

Govori se, da bo nekdanji *rumunski* ministerski predsednik Ivan Bratiano zapustil svojo domovino ter se stalno nastanil v Parizu, in to zaradi tega, ker izprevidi, da je izigral za vselej svojo vlogo. Ž njim izgubi kralj Karol najmočnejšo zaslombo.

Izvirni dopisi.

Iz Šiške, dne 13. avgusta. Ni je slovenske vasice, koja ne bi letos priredila bodisi skromne, bodisi veličastne, vsigdar pa pristrčne veselice v proslavo štiridesetletnega vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja. Tudi naša občina ni smela in tudi ni hotela tedaj zaostati. Čitalnici njeni pripadla je naloga, da prva pokaže, kakó Šiščanom gorí v srcih ljubezen do plemenitega vladarja. In rešila je to nalogo povsem častno s svojo večerajšjo veselico takó gledé vspeveda, kakor tudi obilnega obiska. Navzoči so bili mej drugimi tudi okrajni glavar, g. Mahkot, državna poslanca gg. Klun in dr. Ferjančič, ter mnogo odlične ljubljanske gospóde. Predsednik čitalnici, gosp. Fr. Drenik, označil je pomen veselice v svojem krasnem in navdušenem govoru nekako tako-le:

Zemlja je živo telo; saj rodi in živi brezštevila bitja. Gorka je, v njenem osrčju vré, po ognjenikih iz nje kipi in — človek občuduje te prizore.

Zemlja ta podoba je človeku, podoba je narodom. Življenje narodov razvija se videzno-nravno.

Mladost-starost, veselje-tuga, trud-počitek, mir in strast zasleduje se in menja, kakor pomlad in zima, dan in noč.

In kakor se v naravi vrše od dóbe do dóbe izredni in velikanski prizori, isto tako človeka, narode tu in tam zavzame mogočna sila, navdušenje. In taki pojavi so pomenljivi, kajti izvirajo iz sreca, pravni so in pričajo krepkost.

Slovenski narod, star je narod, toda večino svoje dosedanje dóbe, stoletja in stoletja, je le životaril. Čutil je ljubezen do domovine, do gospodarjev, vladarjev, in čutil je dolžnost pokorščine. Toda srce mu je bilo le toplo, vroče ne.

Še le, ko je vzplamtela tleča iskra, ko se je zbudila Slovenija — somnambula — ter se zavzela, pognala je ljubezen prava do mile domovine, do vladarja. Zdaj je postal slovenski narod zmožen, da se je navdušil za ideale svoje.

Da je temu tako, pokazal je leta 1883, ko je bival presvetli cesar v deželi Kranjski, takó lepo, takó srčno. Toda vulkanu enako vskipela mu je ljubezen sedaj ob 40letnici vladanja Nj. veličanstva cesarja. Z mogočno, nevzdržno silo hití narod slovenski plest venec slave, vdanosti, zvestobe in ljubezni za maziljeno glavo.

In šišenska čitalnica, skromno društvo, je tudi prihitela, da poveže v ta venec: lavor, lipovo cvetje, vijolico in rudeči klinček v znak zvestobe, upanja, ljubezni.

Šišenska čitalnica in ž njo vsa častita navzoča gospóda hoče se združiti s celim narodom slovenskim v navdušenem vskliku: Bog živi — Bog ohrani milega vladarja, Franca Josipa cesarja! Slava, slava, slava!

Za govornikom stoječi pevci in pevke zapeli so cesarsko pesen s spremljevanjem vojaške godbe, narod pa jo je stojé in odkrito poslušal.

Vojaška godba pod vodstvom gosp. kapelnika Nemrave svirala je izvrstno. Narodni komadi: „Mila lunica“, „Domovini“, „Pridi Gorenc“ i. dr. so elektrizovali.

Tudi pevski zbor čitalničin in njega vodja, g. nadučitelj Govekar, stekla sta si povsem zaslužen pohvalo. Reči se smé o naših pevcih: Malo jih je, a vsaka perkinja in vsak pevec je na svojem mestu! Ubrani glasovi, čista harmonija so dokaz skrbi in pridnosti, dokaz napredka.

Ako še povem, da je bil tudi lepi Koslerjevi vrt z zastavami kaj okusno okrašen, da ga je vsakdo zapustil zadovoljen, dokazal sem, da smemo biti Šišenčanje ponosni na svojo delavno čitalnico.

Iz Kamnika, dné 12. avgusta. (Blagoslovljenje veteranske zastave.) Kamniško mesto praznovalo je danes lepo slovesnost, blagoslovljenje zastave veteranskega društva. Mesto je bilo okrašeno z zastavami, pri vhodu v mesto je stal slavalok z napisom „Viribus unitis“. Ljubljansko in domžalsko veteransko društvo prišla sta jako številno z godbama. Od kamniških društev pa so se vdeležili slavnosti: Čitalnica, pevsko društvo „Lira“ in požarna bramba. K slavnosti došla je kumica zastavi gospa baronica Winkler in gospod deželni predsednik baron Winkler. Ob 11. uri sošla so se vsa društva z zastavami pred farno cerkvijo. Č. g. dekan Oblak, ki je pri vhodu v cerkev sprejel kumico baronico Winkler in gosp. deželnega predsednika, daroval je sv. mašo, pri kateri je pevsko društvo „Lira“ res dovršeno pelo. Po sv. maši blagoslovil je č. g. dekan pred cerkvijo krasno, v zlato vezeno veteransko zastavo, katera ima na eni strani avstrijski grb, na drugi pa podobo Matere Božje z Jezusom v naročju.

Ko se je izvršilo zabijanje žeblijev v zastavo, pripela je baronica Winkler prelep trak na zastavo, ki nosi na eni strani napis: Baronica Emilija Winkler in krasno vezeni grb Winklerjev z napisom: „Pro fide, Caesare et Patria“, na drugi strani pa dan slovesnosti blagoslovljenja. Mej zabijanjem žeblijev pelo je pevsko društvo „Lira“ izborna Jenkovo „Molitev“. Potem je predsednik ljubljanskega veteranskega kora g. Mihalič, ko so druge zastave pozdravile novo veteransko zastavo, izročil isto kamniškemu veteranom z navdušenim slovenskim in nemškim ogovorom, v katerem je veterance pozival, naj vselej zvesti ostanejo cesarju in domovini, ter sklenil s trikratnimi „živio“ in „slava“-klici na presvetlega cesarja, katerim so vsa društva in mnogobrojno občinstvo navdušeno pritrdjevali, godbe pa zasvirale cesarsko himno. Potem so na velikem trgu vsa društva pred kumico baronico Winkler defilirala. Ob 2. uri popoldne bil je v dvorani kopa-

lišča kumici na čast slovesen obed, h kateremu so bili povabljeni tudi zastopniki došlih veteranskih društev. Gospod Mihalič napil je cesarju, gosp. Riedel iz Domžal nadvojvodi cesarjeviču Rudolfu, predsednik kamniškega veteranskega društva gosp. Starč kumici baronici Winkler, deželni predsednik baron Winkler domoljubnim veteranskim društvom, g. Mihalič avstrijski armadi, g. župan Fišer deželnemu predsedniku baronu Winklerju in slednjič baron Winkler kamniškemu mestu, kateremu želi, da kmalu dobi toliko zaželjeno železnico.

Ko je še g. Starč nazdravil došlim veteranskim društvom, bil je obed končan in pričela se je na vrtu Starčeve gostilnice ljudska veselica, pri kateri so svirale tri godbe; konečno je bila loterija in družih zabav obilo. Kumica baronica Winkler in gospod deželni predsednik baron Winkler sta počastila ljudsko veselico s svojo navzočnostjo in se tam mudila dlje časa. Gospod Mihalič pozdravil je v daljšem govoru deželnega predsednika kot prijatelja veteranov, kar je občinstvo navdušeno odobravalo. Ob 9. uri zvečer zapustili so nas ljubljanski veterani, kateri so se nam jako priljubili in katerim kličemo: „Na svidenje!“

Iz Polhovega Gradca, dné 13. avgusta. V nedeljo dné 12. t. m. nas je obiskal tajnik kmetijske družbe in potovalni učitelj gospod Gustav Pirč. Predaval je po krščanskem nauku v šolski sobi nad 1½ uro o govedarstvu in sadjarstvu, seveda samo najvažnejše reči. Precejšnje število gospodarjev je bilo navzočih, ki so ves čas prav pazljivo poslušali. Saj pa tudi mora gospoda G. Pirča vsakdo pazljivo poslušati. Beseda mu teče gladko, glas mu je krepak in snov je bila splošnje razumljiva in silno poučljiva. Prav hvaležni so bili vsi poslušalci za lepe nauke in pričakovati smemo, da bodo ti nauki tudi kaj sadu obrodili.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

III. Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič poroča, da so tri predilnice in tkalnice na Kranjskem, namreč tvrdke: Schwarz, Zoblin in drug. v Litiji, predilnica in tkalnica v Tržiči in c. kr. priv. predilnica in tkalnica v Ljubljani, javile, da se namerja, ne podaljšati znova dnevnega delavnega časa za jedno uro, kakor je to dovoljeno z visoko ministersko naredbo z dné 27. maja 1885, drž. zak. št. 85, nekateri obrtnim strokam za dōbo jednega leta ter z nadaljnjo visoko ministersko naredbo z dné 8. februarja 1886, drž. zak. št. 27, podaljšano do 11. junija 1888. Ob enem izročile so rečene tvrdke zbornici spomenico „Die Neubelastung der österr. Industrie durch den elfstündigen Arbeitstag“, katero je društvo avstrijskih predilničarjev poslalo Njega Uzvišenosti gospodu trgovinskemu ministru. Ta spomenica poteguje se za podaljšanje dnevnega delavnega časa za jedno uro.

§ 96 a) zakona z dné 8. marca 1885, drž. zak. št. 22, določuje, da v obrtnih, kateri se vršijo po tvorniško ali fabriško, ne sme za obrtne pomočne delavce delovni čas v 24 urah iznašati čez 11 ur največ in sicer tako, da se prestanki dela ne štejejo va-nj.

Vendar smé trgovinski minister v porazumu z ministrom notranjih stvari — zaslišavši trgovske in obrtniške zbornice — ukazoma imenovati one vrste obrtov, katerim je z ozirom na izkazane posebne potrebe njihove vsakdanji delovni čas podaljšati za jedno uro ter je treba spisek tistih od treh do treh let pregledovati.

Z naredbo z dne 27. maja 1885, drž. zak. št. 85, podaljšalo je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo pojedinim obrtnim strokam dnevni delovni čas za jedno uro za dōbo jednega leta ter z nadaljnjo naredbo z dne 8. februarja 1886, drž. zak. št. 27 podaljšalo do dne 11. junija 1888. Iz vlog, poslanih zbornici od domačih predilnic in tkalnic, povzeti je, da visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo neki namerja ne ponoviti tega privoljenja, nego uvesti jedenajsturni delavni dan tudi za vse stroke tkanin v zmislu rečenega zakona.

V vlogi, poslani Njega Uzvišenosti gospodu trgovinskemu ministru in izročeni zbornici, dokazuje se s številkami, da se bodo podražili obrtni izdelki, ako se skrajša delovni čas, ter se pobijajo trditve, ki nekajono podraženje. Potem se natanko primerjajo davčna bremena avstrijske obrtnosti z bremenom zapadnih dežel, osobito Pruske, iz česar vidimo, da mora avstrijski obrtnik o enakem obsegu obrta

in o enakem dobičku v najugodnejšem slučaju trikrat, poprek pa trikrat in pol toliko plačevati neposrednih državnih davkov, nego njegov pruski tovariš. Nato se natanko navajajo večja bremena avstrijske obrtnosti v ostalih delih proizvodnih strokov nasproti drugim državam evropskega kopna, od katerih izimši Švico ni nobena smatrala za umestno sprejeti jedenajsturni delovni dan v zakon, dočim oblastva v Švici izpreminjajo zakoniti jedenajsturni delovnik po večkratnih posamičnih dopustilih dejanski malone v dvanajsturni delovnik. Pojasnjuječ nasledke, kateri nastajajo iz jednostranskega obremenila obrtnega proizvajanja v Avstriji nasproti Ogerski, katera ima z Avstrijo vendar jednotno carinsko ozemlje ter se trudi z največjimi državnimi olajšili pospeševati razvoj velike obrtnosti v svoji deželi, sklepa vlogo, da se s to naredbo, s katero se misli koristiti avstrijskemu delavcu v tvornicah, sicer v prvi vrsti škoduje današnjim podjetnikom, ali da se trajno z oškodovanjem životnih uvetov obrtnosti ovira nadaljnje razvijanje, da, trajni obstoj obrtnosti same v deželi z vsemi nasledki za narodno blaginjo, davčno moč in za izvor zaslužka zaščite potrebnega prebivalstva. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Vesela vest.) Ravno ko smo končali današnji list, došla nam je z Velikovca nastopna vesela brzojavka: **Zmaga naša! Gregor Einspieler dobil 78,** nasprotni kandidat Pleschutznig (recte Plesivčnik) 33 glasov. Živelj vrli volilci! Še niso s pokojnim Andrejem Einspielerjem položili v grob zadnjega Slovenca v Korotanu!

(Dolenjska železnica.) Iz Novega Mesta se nam poroča: Dne 10. t. m. popoldne je cesarski svetnik gosp. Murnik poročal v mestni dvorani o sklepih deželnega zbora gledé dolenjske železnice. Navzoči so bili mnogi župani in odborniki dolenjskih občin in drugi, ki se zanimajo za to podjetje. Sklenili so, da bodo v kratkem pri sejah občinskih odborov sklepali, na kateri način bodo občine podpirale za Dolenjsko prepotrebno železnično progo. Mnogi župani izjavili so se že sedaj, da hočejo občine brezplačno odstopiti za železnico potrebni prostor po občinskih pašnikih in tudi gradivo kot: les, kamen in pesek. Gosp. ces. svetniku Murniku so navzoči izrekli soglasno zahvalo za njegov trud.

(Prošnja na presvetlega cesarja.) V včerajšnjem dopisu z Dunaja opozarja naš dopisnik na prošnjo obrtništva avstrijskih dežel na presvetlega cesarja, naj obrtni zakon z dné 15. marca 1883 ne ostane pozabljen, temveč obrtniški stan pride do svoje veljave in varstva. Prva izdava te prošnje je bila zaplenjena, pa priredili so hitro drugo, v kateri so izpremenili nekatere izraze. Prošnja je tiskana v vseh avstrijskih jezikih. Slovenski prevod je preskrbelo „Kranjsko obrtno društvo“. Vodstvo dunajskih obrtnih zadrug razpošiljalo bo to prošnjo po vsi Avstriji, da se s tiščerimi podpisi rokodelcev izroči Nj. veličanstvu.

(Vredništvo „Obrtnika“), ki je postal sedaj glasilo „kranjskega obrtnega društva“, prevzel je g. Matija Kunc. Želimo obrtnikom mnogo vspeha, da se zmagovito bojujejo proti tuji, židovski konkurenciji na korist svojo, domovine in države.

(Ogenj.) Od Stare Cerkve na Kočevskem se nam poroča: Dne 12. t. m. popoldne pogorele so na Mlaki (Kerndorf) tri hiše z drugimi poslopji. Zažgali so otroci. Pogorelci so bili zavarovani.

(Glas iz mej občinstva.) Kdor se hoče sprehajati ali mora hoditi ob Ljubljani od mesarskega mostu navzdol s svojo družino, ustrašil se bo žab — ne pravih, a človeških, ki skačejo popolnoma nage v vodo, pa ne samo male, ampak tudi velike. Redarja ali kacega družega poveljnika ni, in tako se te človeške žabe razne velikosti prav po svojem veselji vrté po vodi — raznim gledalcem v zabavo in — pohujšanje. Morda bodo te vrstice povod, da bo kedaj kak redar šel tje pogledat; saj ni treba posebne ure, ker to se godi ves dan, kedar ni dežja. — Javno kopališče je pač na „pasjem brodu“, koder ni javnih sprehajališč.

(Na Bledu) so zadnjo nedeljo praznovali 40letnico cesarjevega vladanja. V cerkvi na otoku je bila slovesna sv. maša z zahvalno pesmijo; sešlo se je na otoku mnogo gostov in domačega ljudstva. Popoldne je bila na slavnostnem travniku tombola, katere čisti dohodek je namenjen za sirotišnico. Zvečer je bila razsvetljava in prosta zabava. Navzoča sta bila vojni minister FZM. Bauer in knez Windisch-Graetz.

(Na Krškem) praznovali bodo jako slovesno cesarjev rojstni dan. Zvečer dné 17. t. m. bo mesto v zastavah in razsvetljeno. Zjutraj dné 18. t. m. būdnica, ob 9. uri slovesna sv. maša. Po sv. maši slovesna seja mestnega zastopa, ki odpošlje Nj. veličanstvu brzojavno čestitko. Nato slavnosten govor v telovadnici mečanske šole, pogosčenje in obdarovanje šolskih otrok. V ta namen je gospa Hočevanje darovala 120 gld. Popoldne ob 2. uri godba pred stanovanjem g. okrajnega glavarja, ob 4. uri ljudska veselica na Gregoričevem vrtu.

(Za sirotišnico v Kočevji) daroval je preč. g. kanonik A. Zamejic 1000 gld. Bog živi blagega dobrotnika.

(Iz Trsta) se poroča, da namerava odvetnik g. dr. Bizjak preseliti se v Brežice.

(Hiša kat. društva rokodelskih pomočnikov) v Št. Vidu nad Ljubljano je malone popolnoma dozidana in se bo v kratkem blagoslovila.

(Brzojavna postaja v Novem Mestu), ki je bila doslej samostojna, združena bo s 1. aprilom 1889 s poštnim uradom.

(Razpisane) so nastopne učiteljske službe: V Sorici služba učitelja, plače 400 gld., priklada in stanovanje; — na Trati druga učiteljska služba, plače 400 gld. in stanovanje; — v Škofji Loki četrta učiteljska služba, 400 gld. plače; — v Trsteniku, plače 400 gld., priklada in stanovanje; — v Smledniku služba družega učitelja, plače 400 gld. in stanovanje; — v Šent Jurji služba družega učitelja, plače 400 gld. in stanovanje; — služba učitelja na novo ustanovljeni šoli v Terbojah, plače 400 gld., priklada in stanovanje. — Prošnje do dné 30. avgusta t. l. okrajnemu šolskemu svetu v Kranji. — V Šent Vidu pri Ljubljani je izpraznjena četrta učiteljska služba, plače 400 gld.; prošnje do dné 24. avgusta okrajnemu šolskemu svetu za okolico ljubljansko.

Telegrami.

Celovec, 14. avgusta. **Gregor Einspieler zmagal sijajno, dobil 78, nasprotnik Plesivčnik le 33 glasov. Navdušenost nepopisna. Živio!**

Praga, 13. avgusta. Povodom cesarjeve štiridesetletnice je knez Ivan Liechtenstein daroval 10.000 gld. za hiralnico v Češkem Brodu in brezplačno vožnjo vsega gradiva. Dalje je dovolil za vzdrževanje hiralnice 20.000 gld. brez obresti za 20 let.

Haga, 13. avgusta. Kraljica Natalija je odpotovala v Pariz.

Turin, 14. avgusta. Naučni minister je rekel pri včerajšnjem banketu, da je Italija odkritosrčna prijateljica mirovni zvezi in se ogiblja pustolovstva; njene zveze so mirovne zveze; mir se bo ohranil tudi onim na korist, ki si ga tako ne želé. Shod v Peterburgu je pospešil mirovno stvar, shod v Rimu bo mirovne namene znova potrdil brez motenja enakotežja v Srednjem morji. Italija si mora kot pomorska država zopet pridobiti trgovinski promet na morjih.

Rim, 13. avgusta. Ekspedicija proti rodu Debeb je bila dne 8. t. m. tepena vsled izdaje Assaortinov, ki so zbežali k Abisincem in prijeli Italijane. Palo je pet italijanskih častnikov in 200 bašibozukov. Sovražnika je palo 350 mož.

Umrli so:

10. avgusta. Leopold Vidmar, strugarjev sin, 1 mes., Stari trg št. 20, katar v črevih.

11. avgusta. Reza Urbančič, gostija, 80 let, Florijanske ulice št. 14, Marasmus.

12. avgusta. Janez Počivavnik, posestnikov sin, 5 let, sv. Petra cesta št. 85, Peritonitis. — Ana Breskvar, knjigovezeva hči, 3 leta, Rožne ulice št. 11, Scrophulosis.

V bolnišnici:

8. avgusta. N. N. delavec, okoli 40 let, Comotio cerebri — Franc Pirman, delavec, 46 let, jetika.

Tuji.

12. avgusta.

Pri **Matiču:** D. in S. Ranzinger iz Kočevja. — Riedel, Rosenberg, Menkes, trgovci, z Dunaja. — Dr. Beck, primarij, z Dolenjega Avstrijskega. — Dantovic, svetnik, iz Zagreba. — Puttick, zasebnik, iz Planine. — Dr. Scheinmaul iz Nemčije.

Pri **Sonu:** A. Levak, zasebnik, iz Nemčije. — Anton Kopostier iz Reke. — K. pl. Lugnani s Tirolskega. — Dr.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	738-2	198	sl. sever	jasno		
13. 2. u. pop.	736-9	297	sl. zap.	sk. jasno	0-00	
9. u. zveč.	737-2	20-8	sl. sever	jasno		

Srednja temperatura 23.4° C., za 3.8° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

14. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 30 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% "	83 " 05 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 20 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	870 " — "
Kreditne akcije	317 " 40 "
London	123 " 45 "
Francoski napoleond.	9 " 77 "
Cesarski cekini	5 " 81 "
Nemške marke	60 " 20 "

Oznanilo.

Pouk v I. mestnem otroškem vrtu s slovenskim poučnim jezikom prične se

v 20. dan avgusta letos

s sveto mašo v sv. Petra farni cerkvi.

Vpisovanje otrok vršilo se bode od 17. dne t. m. nadalje med 8. in 11. uro dopoldne in 2. pa 4. uro popoldne v učnih prostorih na sv. Petra nasipu števil. 65 pri tléh na levo.

Vodstvo I. mestnega otroškega vrta ljubljanskega
v dan 14. avgusta 1888.

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah.

Cenilniki gratis in franko.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizke cen.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporoča prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dela v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnathe barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Za šolsko mladino pri slavnostih povodom 40letnega vladanja Nj. veličanstva cesarja priporočava z barvotiskano sliko cesarja našega in 17 lesoreznimi podobami okrašeni, v najinem založništvu izšli slavnostni spis

Naš cesar

(1848—1888).

Zgodovinski spis za slovensko mladino.

Priredil učitelj.

Slavnostni ta spis, koji so pripravili visoki e. kr. deželni šolski sveti kranjski, koroški, primorski in štajerski najtopleje v nakupovanje, je kaj priličen zaradi svoje patrijotične vsebine kakor tudi zaradi bogate opreme svoje v stalen spomin na letošnje štiri-desetletnico vladanja Nj. veličanstva cesarja našega Frana Josipa I.

Cena spisu je 18 kr. Za 100 in več kupljenih izvodov se znatno cena zniža.

Razprodajalcem dovoljuje se rabat.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Gospodom šolskim predstojnikom in učiteljem priporoča

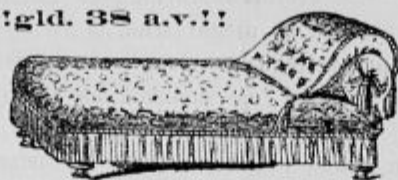
Andr. Druškovič-a

trgovina z železnino in orodjem
mestni trg 10.,

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjerejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesno sterguljo, škarje za gosenice, ročno lopatico, drevesno žago, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesno ščetko; orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči vrejena, po prav nizki ceni.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamentirajo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejeno

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadmatzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospoke ulice 12.)

Št. 5041.888.

Naznanilo.

(3)

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane deželna- in zemljišno-odvezna blagajna kranjska dné

16., 17. in 18. avgusta

t. l. strankinemu prometu zaprta.

Od deželnega odbora vojvodinje Kranjske.

V Ljubljani dné 6. avgusta 1888.

„Kmetovalec“

je edini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dva-krat na mesec na celi pčli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarške, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobi vse izišle številke listega letnika.

KMETOVALEC.

„Vrtnar“

je list s podobami, ki prinaša sad-jarske in spleh vrtnarske članke. „Vrtnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobi naročniki „Kmeto-valca“ zastoj.

Darilec pridni šolski mladini, zlasti letos jako primerno in spominljivo, je knjižica:

„Zlatomašnik LEON XIII.“

(s podobico).

Dobiva se po 6 kr. — 50 iztisov vkup po 5 kr. v Ljubljani pri „Katoliški družbi“, Stari trg št. 13.

Po ravno isti ceni „Papeževa nezmo-živost“.